

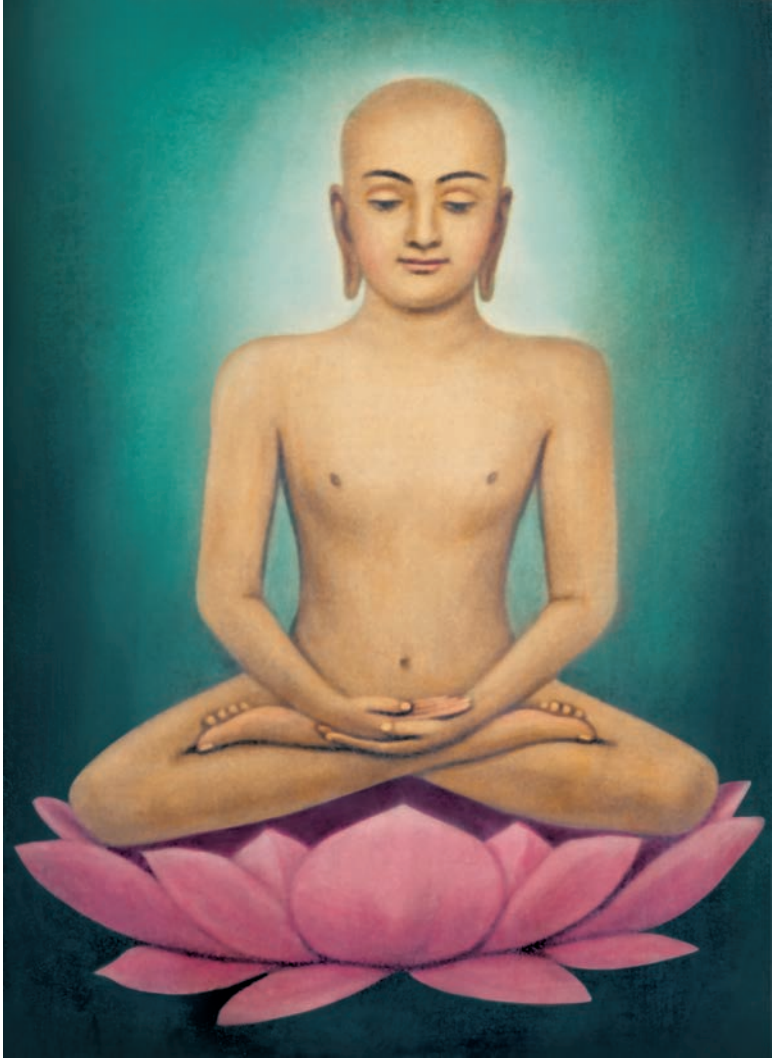
શ્રી કેવળી પ્રભુનો સાથ

ભાગ-૫

સરયુ રજની મહેતા

श्री डेवणी डुरलुनो सलथ

लुलग-डु

श्री महावीर वर्धमान स्वामी

श्री डेवणी प्रलुनो साथ

लुग-ड

सरडु रऑनी डहेतल

डुरकलशक

शुरेडस डुरडरक सलुडल

डुडरडी डलडस, डु. सुंडरलल डलडल डथ, डुंडरुड ॡ०० ०३ॢ.

પ્રકાશક : શ્રેયસ પ્રચારક સભા વતી
શ્રી જે. બી. મોદી
મોરબી હાઉસ, ડો. સુંદરલાલ બહલ પથ, મુંબઈ 400 038.
અને
વકીલ્સ, ફેફર એન્ડ સાયમન્સ પ્રા. લી. વતી
શ્રી અરુણ કે. મહેતા
ઈન્ડસ્ટ્રી મેનોર, અપ્પાસાહેબ મરાઠે માર્ગ, પ્રભાદેવી, મુંબઈ 400 025.

મુદ્રક : વકીલ એન્ડ સન્સ પ્રા. લી. વતી
શ્રી અરુણ કે. મહેતા
ઈન્ડસ્ટ્રી મેનોર, અપ્પાસાહેબ મરાઠે માર્ગ, પ્રભાદેવી, મુંબઈ 400 025.

ISBN No. : 978-81-8462-040-5

પ્રથમ આવૃત્તિ : ઈ. સ. 2011 પ્રત : 3000

કિંમત : રૂ. ૫૦/-

પ્રાપ્તિસ્થાન :

શ્રેયસ પ્રચારક સભા
મોરબી હાઉસ, 3rd ફ્લોર,
ડો. સુંદરલાલ બહલ પથ,
મુંબઈ 400 038
ફોન : 91-22-2261 5587

ડો. નિમુબેન ઝવેરી
સનફલાવર, 4th ફ્લોર,
રાજવાડી પાસે, ઘાટકોપર,
મુંબઈ 400 077.
ફોન : 91-22-21023461

Shree Chandubhai S. Parekh
(50-51) Guide Bldg., 13th Floor,
L. D. Ruparel Marg,
Off. Nepean Sea Road,
Mumbai 400006
Ph: 91-22-23697288/23625806

Hareshbhai C. Sheth
37C Galaxy Towers,
7002 Boulevard East,
Guttenberg, NJ 07093. USA
Tel: (732) 422-8385
Cell: (609) 510-8760

શ્રી યોગેશ જૈન
સત્યોગ, સ્વામી વિવેકાનન્દ રોડ,
રામકૃષ્ણ નગર,
રાજકોટ 360001
ફોન : 91-281-2466320 મોબાઈલ : 9825210210

શ્રી દિલિપભાઈ જે. સંઘવી
૫૦-બી સ્થાનકવાસી જૈન સોસાયટી,
નારણપુરા રોડ,
અમદાવાદ - 380013
ફોન : 91-079-27552957; 079-27552256

Shri Jayesh J. Doshi
3-4, Mihir Park Society,
Old Padra Road,
Vadodara 390020
Ph: 91-265-2340850

Anurag H. Thakor
6885 Baird Dr.
Plano, TX 75024. USA
(H): 972-491-7551
(C): 469-644-8965

E-mail : inquiry@shrikevaliprabhunosaath.org

અનુક્રમશિકા

પાન ક્રમાંક

પ્રાકૃકથન xi

પ્રકરણ ૧૮: પૂર્ણ આજ્ઞાસિદ્ધિ - પૂર્ણ કલંકરહિત અડોલ દશા ૧

પૂર્ણ આજ્ઞાસિદ્ધિ એટલે શું? - ૧; સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ સુધીમાં જીવનું આજ્ઞાપાલન - ૨; ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વ વખતનું આજ્ઞાપાલન - ૨; છટ્ટા ગુણસ્થાને જીવનું આજ્ઞાપાલન - ૩; સાતમા ગુણસ્થાને જીવનું આજ્ઞાપાલન - ૩; આજ્ઞામાર્ગની પૂર્ણતા - ૩; પૂર્ણ આજ્ઞાસિદ્ધિ - ૪; આજ્ઞાસિદ્ધિને સમજવા પાંચ મહાવ્રતની સમજણ જરૂરી - ૫; સિદ્ધાવસ્થા પહેલાં પંચપરમેષ્ટિ પદમાં સ્થાન ન પામનારા સન્માર્ગી જીવો - ૬; સિદ્ધાવસ્થા પહેલાં પંચપરમેષ્ટિ પદમાં સ્થાન પામનારા સન્માર્ગી જીવો - ૬; વીતરાગનો પ્રરૂપેલો ઈચ્છાગત પ્રાપ્તિનો માર્ગ - ૮; માર્ગપ્રાપ્તિ માટે સંજ્ઞા તથા ઈચ્છાની આવશ્યકતા - ૮; લોભ ગુણમાં લોભકષાયને પરિણમાવવો - ૧૧; માયાને માયાગુણમાં પલટાવવી - ૧૧; માનકષાયનું માનગુણમાં રૂપાંતર - ૧૨; ક્રોધનું ગુણમાં ફેરવાવવું - ૧૨; પ્રભુની આજ્ઞામાં રહેવા જીવે શું કરવું? - ૧૪; મહાશ્રવનો માર્ગ - ૧૫; આ માર્ગનું 'અપૂર્વ અવસર' કાવ્યમાં નિરૂપણ - ૧૮; આજ્ઞાધીન રહેવા માટેની પ્રાર્થના - ૨૦; ધર્મદ્રવ્યની આજ્ઞામાં રહેવું જરૂરી - ૨૩; પ્રભુની વાણી - ૨૫; જીવનું સામર્થ્ય વધારવા માટેની પ્રાર્થના - ૨૭; સરળતા, ભક્તિ, વિનય તથા આજ્ઞા મહામાર્ગમાં રહેવા માટેનાં મૂળ કારણો છે - ૨૯;

કલ્યાણકાર્યમાં શ્રી અરિહંતપ્રભુનો પુરુષાર્થ - ૩૧; છન્નસ્થ પરમેષ્ટિની લોકકલ્યાણની ભાવના - ૩૩; અંતરાય કર્મ મૂળભૂત ઘાતીકર્મ - ૩૪; તેની લાક્ષણિકતા - ૩૫; કર્મનાં ભોક્તાપણામાં વેદનીય કર્મ અનિવાર્ય - ૩૬; કર્મનાં કર્તાપણામાં અંતરાયકર્મ અનિવાર્ય ૩૬; જીવનું છન્નસ્થ દશામાં કર્મનું કર્તાપણું તથા ભોક્તાપણું - ૩૭; આત્માનું પૂર્ણાવસ્થામાં કર્તાભોક્તાપણું - ૩૮; વીતરાગીનો રાગ - ૩૯; તે પામવાના ફાયદા - ૪૧; અઘાતી કર્મનો ત્વરાથી ક્ષય કરવાનો ઉપાય - ૪૩; સિદ્ધપ્રભુ સાથે ઋણાનુબંધ - ૪૫; આજ્ઞાનો ધ્રુવબંધ, પૂર્ણ આજ્ઞાનો ધ્રુવબંધ, પૂર્ણઆજ્ઞાનો શુકલબંધ - ૪૭; પૂર્ણ કલંકરહિત અડોલદશા માણવાની પાત્રતા - ૫૨; આજ્ઞારસની ઉત્પત્તિ - ૫૩; સિદ્ધનાં પરમાણુ - ૫૫; આજ્ઞામાર્ગે ચાલી સિદ્ધપદ સુધીની સિદ્ધિ મેળવવા માટે કરવા ધારેલા પુરુષાર્થનું 'અપૂર્વ અવસરમાં' થયેલું વર્ણન - ૫૮.

પ્રકરણ ૧૯: શ્રી પંચપરમેષ્ટિનાં પંચમૃતથી બ્રહ્મરસ સમાધિ

૮૯

પંચપરમેષ્ટિનો અર્થ - ૮૯; ઝંનું મહાત્મ્ય - ૮૯; અંતરાયગુણ - ૯૦; પરમેષ્ટિમાં અંતરાય ગુણ - ૯૧; ઝંની શક્તિ - ૯૧; પ્રભુનું મહાત્મ્ય - ૯૨; પ્રભુને પ્રાર્થના - ૯૨; ઝં ધ્વનિની ઉત્પત્તિ - ૯૩; સિદ્ધપ્રભુની આત્માનુભૂતિ - ૯૫; સિદ્ધભૂમિ કેવી છે? - ૯૬; સિદ્ધભૂમિમાં પંચપરમેષ્ટિનું સ્થાન - ૯૭; ગણધરજીને વર્તતા ભાવો - ૯૯; ગણધરજીને મળતો પંચપરમેષ્ટિનો સાથ, અને તેમનો પુરુષાર્થ - ૧૦૦; અધર્મ પર ધર્મનો વિજય - ૧૦૨; જીવના અંતરમાં થતો અધર્મ પર ધર્મનો વિજય - ૧૦૩; પંચામૃતના પાંચ ઘટકો - ૧૦૫; પ્રાર્થના - ૧૦૬; ક્ષમાપના - ૧૦૯; મંત્રસ્મરણ - ૧૧૧; વિનય - ૧૧૩; આભાર - ૧૧૫; ગુણગ્રહણનું શબ્દાતીત વેદન - ૧૧૫; તેની અસર - ૧૧૫; પ્રભુની કરુણા માટે અહોભાવ વેદવો તે આભાર - ૧૧૬; તેના ઉત્કૃષ્ટ ભાવથી થતું ગુણગ્રહણ - ૧૧૬; આચાર્યજીનો પુરુષાર્થ જીવની બ્રહ્મરસ સમાધિને વિકસાવે છે - ૧૧૬; ઉપાધ્યાયજીનો બ્રહ્મરસ સમાધિ કેળવવામાં ફાળો - ૧૧૭; તેઓ સામાન્ય જીવને વિશેષ ઉપકારી - ૧૧૯;

સાધુસાધ્વીજીનો બ્રહ્મરસ સમાધિ પ્રાપ્ત કરવામાં ફાળો - ૧૨૦; નમસ્કાર મંત્રમાં સાધુસાધ્વીને વંદન કરતાં 'સર્વ' વિશેષણ વપરાયું છે તેનું રહસ્ય - ૧૨૨; સમ્યક્દર્શનનાં પાંચ લક્ષણો - ૧૨૪; આ લક્ષણોની લાક્ષણિકતા - ૧૨૫; આત્માનો શમ ગુણ - ૧૨૬; સિદ્ધપ્રભુનો શમ - ૧૨૬; શ્રી અરિહંત પ્રભુનો શમ - ૧૨૭; શ્રી ગણધરજી તથા આચાર્યજીનો શમ - ૧૨૮; શ્રી ઉપાધ્યાયજીનો શમ - ૧૨૯; શ્રી સાધુસાધ્વીજીનો શમ - ૧૩૧; પંચપરમેષ્ટિભગવંતના સંવેગ તથા નિર્વેદ - ૧૩૨; તેમનાં આસ્થા તથા અનુકંપા - ૧૩૪; શ્રી સિદ્ધપ્રભુનાં આસ્થા તથા અનુકંપા - ૧૩૬; શ્રી અરિહંત પ્રભુનાં આસ્થા તથા અનુકંપા - ૧૩૭; શ્રી ગણધરાદિ આચાર્યજીનાં આસ્થા તથા અનુકંપા - ૧૩૯; શ્રી ઉપાધ્યાયજીનાં આસ્થા તથા અનુકંપા - ૧૪૦; સર્વ શ્રી સાધુસાધ્વીજીનાં આસ્થા તથા અનુકંપા - ૧૪૧; શ્રી સાધુસાધ્વીનું પંચામૃત - ૧૪૫; શ્રી ઉપાધ્યાયજીનું પંચામૃત - ૧૪૫; અન્ય પરમેષ્ટિનાં પંચામૃત - ૧૪૬; ઝંનું સ્વરૂપ - ૧૪૭.

પ્રકરણ ૨૦: શ્રી કેવળીપ્રભુનો સાથ ૧૫૧

કેવળીપ્રભુ પ્રેરિત પંચપરમેષ્ટિ પ્રક્રિયા - ૧૫૨; પૂર્ણ પરમેષ્ટિ પ્રભુ પાસેથી કવચ મેળવવાની પ્રક્રિયા - ૧૫૩; આજ્ઞાનો ધ્રુવબંધ - ૧૫૬; પૂર્ણ આજ્ઞાનો ધ્રુવબંધ - ૧૫૭; પૂર્ણ આજ્ઞાનો શુક્લબંધ - ૧૫૮; કેવળીગમ્ય પ્રદેશોની સહાયથી થતી અશુદ્ધ પ્રદેશોની શુદ્ધતા - ૧૫૯; તેજસ્ તથા કાર્મણ શરીર - ૧૬૧; કેવળીગમ્ય પ્રદેશો પર તેજસ્ કાર્મણ શરીરની સમાનતા - ૧૬૨; શ્રી તીર્થંકર પ્રભુથી જ બધાંને કેવળીગમ્ય પ્રદેશો પ્રાપ્ત થતા હોવા છતાં, બધાં તીર્થંકર કેમ થઈ શકતા નથી? - ૧૬૩; ઝંની અપૂર્વતા - ૧૬૬; કેવળીગમ્ય પ્રદેશોનું કાર્ય મગજ જેવું - ૧૬૭; કેવળીગમ્ય અને રુચક પ્રદેશોની ઉત્પત્તિ - ૧૬૯; કેવળીગમ્ય પ્રદેશોની ઉત્પત્તિની પ્રક્રિયા - ૧૭૦; ભાવિ તીર્થંકરની બાબતમાં પ્રક્રિયામાં રહેલો ફેરફાર - ૧૭૨; રુચક અને કેવળીગમ્ય પ્રદેશો વચ્ચેનો ફરક તથા તેમની અપૂર્વતા - ૧૭૪; કેવળીગમ્ય પ્રદેશોની વિશિષ્ટતા - ૧૭૫;

આ પ્રદેશો મળ્યા છતાં કેવળજ્ઞાનમાં વિલંબ કેમ? - ૧૭૮; નિશ્ચયથી વ્યવહાર સમકિત મેળવ્યા પછી જ કેવળીગમ્ય પ્રદેશો કેમ પ્રાપ્ત થાય? - ૧૮૦; આ પ્રદેશોનાં બંધારણમાં અપૂર્વ પુરુષાર્થ - ૧૮૪; તીર્થંકર નામકર્મ બાંધ્યાં પછી તે ધ્રુવબંધી કઈ રીતે થાય છે? - ૧૮૯; શ્રી આનંદઘન ચોવીશીનાં પ્રત્યેક પદની અંતિમ કડીમાં પ્રગટ થતો કેવળીગમ્ય પ્રદેશોનો ફાળો - ૧૯૧; પ્રથમ સ્તવન - ૧૯૧; બીજું સ્તવન - ૧૯૩; ત્રીજું સ્તવન - ૧૯૪; ચોથું સ્તવન - ૧૯૬; પાંચમું સ્તવન - ૧૯૮; છઠ્ઠું સ્તવન - ૧૯૯; સાતમું સ્તવન - ૨૦૧; આઠમું સ્તવન - ૨૦૩; નવમું સ્તવન - ૨૦૪; દશમું સ્તવન - ૨૦૭; અગ્યારમું સ્તવન - ૨૦૮; બારમું સ્તવન - ૨૧૧; તેરમું સ્તવન - ૨૧૨; ચૌદમું સ્તવન - ૨૧૪; પંદરમું સ્તવન - ૨૧૬; સોળમું સ્તવન - ૨૧૮; સત્તરમું સ્તવન - ૨૧૯; અઠારમું સ્તવન - ૨૨૧; ઓગણીસમું સ્તવન - ૨૨૨; વીસમું સ્તવન - ૨૨૪; એકવીસમું સ્તવન - ૨૨૫; બાવીસમું સ્તવન - ૨૨૭; ત્રેવીસમું સ્તવન ૨૨૮; ચોવીસમું સ્તવન - ૨૨૯.

પ્રકરણ ૨૧ : ઉપસંહાર

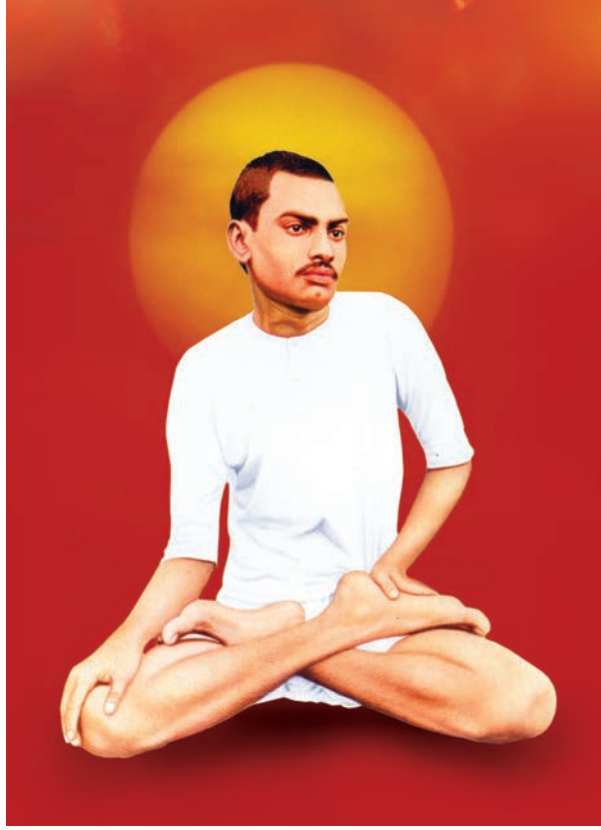
૨૩૩

‘શ્રી કેવળીપ્રભુનો સાથ’ લખવાની શરૂઆત - ૨૩૩; ‘શ્રી સૌભાગ્ય પ્રત્યે’નું વાંચન - ૨૩૫; ૧૯૭૭ના એપ્રિલ માસથી વાંચન કરવાનો પ્રારંભ - ૨૩૭; પહેલા વાંચનનો અનુભવ - ૨૩૭; ઈ.સ. ૧૯૭૭થી પ્રત્યેક વર્ષનાં પર્યુષણ માટે મળેલા વિષયોની યાદિ - ૨૩૯; ઈ.સ. ૧૯૭૮ થી પર્યુષણ માટે વિષયો આજ્ઞાધીનપણે મેળવવાનો નિર્ણય - ૨૪૧; ઈ.સ. ૧૯૭૭નાં પર્યુષણ - ૨૪૨; ઈ.સ.૧૯૭૮નાં પર્યુષણ - ૨૪૨; ઈ.સ.૧૯૭૯નાં પર્યુષણ - ૨૪૩; ઈ.સ.૧૯૮૦નાં પર્યુષણ - ૨૪૪; ઈ.સ.૧૯૮૧નાં પર્યુષણ - ૨૪૫; ઈ.સ. ૧૯૮૨નાં પર્યુષણ - ૨૪૬; ભક્તામર સ્તોત્રનાં રહસ્યની પ્રાપ્તિ - ૨૪૭; ઈ.સ.૧૯૮૩નાં પર્યુષણ - ૨૪૯; ઈ.સ.૧૯૮૪નાં પર્યુષણ - ૨૫૩; ઈ.સ.૧૯૮૫નાં પર્યુષણ - ૨૫૪; ઈ.સ.૧૯૮૬નાં પર્યુષણ - ૨૫૮; ઈ.સ.૧૯૮૭નાં પર્યુષણ - ૨૫૮; ઈ.સ.૧૯૮૮નાં પર્યુષણ - ૨૫૯;

પાન ક્રમાંક

ક્ષમાપનાના પાઠનું રહસ્ય મળ્યું - ૨૬૧; પ્રાર્થના કરવા માટેનાં મૂળ - ૨૬૨; મંત્રસ્મરણનું મહત્વ - ૨૬૪; પ્રાર્થનાનાં વિશિષ્ટ ફળ - ૨૬૬; ઈ.સ. ૧૯૮૯નાં પર્યુષણ - ૨૬૮; ઈ.સ.૧૯૯૦નાં પર્યુષણ - ૨૭૦; ઈ.સ.૧૯૯૧નાં પર્યુષણ - ૨૭૨; ઈ.સ.૧૯૯૨નાં પર્યુષણ - ૨૭૪; ઈ.સ.૧૯૯૩નાં પર્યુષણ - ૨૭૫; આ પર્યુષણમાં મળેલો પ્રભુઆજ્ઞાનો પરચો - ૨૭૭; ઈ.સ.૧૯૯૪નાં પર્યુષણ - ૨૭૯; ઈ.સ.૧૯૯૫નાં પર્યુષણ - ૨૮૦; ઈ.સ.૧૯૯૬નાં પર્યુષણ - ૨૮૨; ઈ.સ.૧૯૯૭નાં પર્યુષણ - ૨૮૩; ઈ.સ.૧૯૯૮નાં પર્યુષણ - ૨૮૫; ઈ.સ.૧૯૯૯નાં પર્યુષણ - ૨૮૮; ઈ.સ. ૨૦૦૦નાં પર્યુષણ - ૨૯૧; ઈ.સ. ૨૦૦૧નાં પર્યુષણ - ૨૯૨; ઈ.સ. ૨૦૦૨નાં પર્યુષણ - ૨૯૩; ઈ.સ. ૨૦૦૩નાં પર્યુષણ - ૨૯૫; ઈ.સ. ૨૦૦૪નાં પર્યુષણ - ૨૯૬; ઈ.સ. ૨૦૦૫નાં પર્યુષણ - ૨૯૮; ઈ.સ. ૨૦૦૬નાં પર્યુષણ - ૩૦૧; ઈ.સ. ૨૦૦૭નાં પર્યુષણ - ૩૦૧; 'શ્રી કેવળીપ્રભુનો સાથ'નું લખાણ - ૩૦૩; ઈ.સ. ૨૦૦૮નાં પર્યુષણ - ૩૦૬; ઈ.સ. ૨૦૦૯નાં પર્યુષણ - ૩૦૮; ઈ.સ. ૨૦૧૦નાં પર્યુષણ - ૩૦૯.

પરિશિષ્ટ ૧ - પારિભાષિક શબ્દોનો કોષ	૩૧૩
પરિશિષ્ટ ૨ - આરાધક માટે વિષયવાર સૂચિ	૩૨૫

श्रीमद् राजयंद्र

अर्पण

आत्माना गुणोनी उडाशुभरी समज आपी, ते गुणोनी
प्राप्ति करवा तथा कराववा उत्साहीत करवा साथे आत्मानी अकता
तथा अनेकताना भेद समजवनार, तेमज श्री पंचपरमेष्ठिपदमां अग्रस्थाने
बिराजमान श्री राजप्रभुने (श्री देवेश्वर प्रभुने) मारा सविनय कोटि कोटि वंदन हो.

तेमनी निश्रामां रही पंचपरमेष्ठिनां अद्भुत रहस्योनुं पान करावनार श्री राजप्रभुने
तथा सर्वश्री पंचपरमेष्ठि भगवंतोने आ ग्रंथ उमंग सहित अर्पण करुं छुं.

ॐ

પ્રાક્કથન

આપ સહુ જાણો છો કે ઈ.સ.૨૦૦૫નાં પર્યુષણમાં મને પ્રભુ તરફથી આજ્ઞા આવી હતી કે મારે પૂર્વે કરેલાં અનુભવનાં ટાંચણો વ્યવસ્થિત કરી લેવાં, તે કાર્ય ચાલતું હતું, ત્યારે ઈ.સ.૨૦૦૬ નાં પર્યુષણમાં મને 'શ્રી કેવળીપ્રભનો સાથ' નામક ગ્રંથ લખવાની શરૂઆત કરવાની આજ્ઞા શ્રી પ્રભુ તરફથી મળી હતી. આ સમય પહેલાં, એટલે કે ઈ.સ.૨૦૦૪ના મધ્ય ભાગથી મને જમણા ખભામાં દુઃખાવો શરૂ થયો હતો. એ હાથથી કોઈ પણ પ્રવૃત્તિ કરતાં ખભામાં દુઃખાવાનો અનુભવ થયા કરતો હતો. તેથી ડોક્ટરોની સલાહ પ્રમાણે થોડો વખત દર્દશામક દવાઓ ખાધી, પણ કોઈ ફાયદો જણાયો નહિ. આથી તેમની સલાહથી બોમ્બે હોસ્પિટલમાં જઈ કસરત, ડાયાથર્મી, સ્ટીમ આદિ ઉપચારો ડિસેમ્બર ૨૦૦૪થી શરૂ કર્યા. આ દર્દ આવવા માટે મારી પૂર્વ કાળની જે જે ભૂલો જવાબદાર હતી તેનો પશ્ચાત્તાપ કરી ક્ષમાની માગણી કર્યા કરતી હતી, પણ કર્મનો કોપ એવો બળવાન હતો કે જેમ જેમ ઉપાયો યોજાતા ગયા તેમ તેમ દુઃખાવાની માત્રા વધતી જતી હતી. ડોક્ટરો બાહ્ય ઉપચારને તથા દર્દશામક દવા લેવાને મહત્ત્વ આપતા હતા. પણ એ ઉપાયો કરાગત નીવડતા ન હતા. આમ ને આમ પ્રયત્ન કરતાં કરતાં એક વર્ષ વ્યતીત થઈ ગયું. આ કાળ દરમ્યાન મારે જે લખાણ કરવાનું હતું તે તો દુઃખતા હાથે જ કરવાનું હતું. તે ઉપરાંત સવારનું ઘરનું કામ કરવાનું, નવ વાગે બોમ્બે હોસ્પિટલ જઈ એકથી દોઢ કલાક સુધી કસરત આદિ કરવાનાં, અને બાકીના સમયમાં ઘરનાં કામ સાથે રોજનાં પાંચ પાનાં લખવાનો નિયમ મારે મનપરિણામ સ્થિર રાખીને જાળવવાનો હતો. આ પરથી મને વર્તતી મુશ્કેલીઓનો

કેટલોક ખ્યાલ તમને આવી શકશે. પરંતુ મારા પર શ્રી પ્રભુની એવી અસીમ કૃપા વરસતી હતી કે લખાણ કરવામાં મારું મન એટલું બધું સ્થિર, શાંત તથા અલિપ્ત થઈ જતું હતું કે એ વખતે મને જમણા હાથનો દુઃખાવો સ્પર્શતો જ ન હતો. વળી, મારું રોજિંદુ કાર્ય એવું નિયમિતપણે તથા સરસ રીતે થયા કરતું હતું કે મારા દુઃખાવાની માત્રાનો સાચો ખ્યાલ મારા સંતાનો અમી-પ્રકાશને પણ આવ્યો ન હતો. આ બધું આપને જણાવવાનો મુખ્ય ઉદ્દેશ એ છે કે પ્રભુની આજ્ઞાએ સતત ચાલવાથી, તેઓ આપણું કેટલું બધું ધ્યાન રાખે છે તથા આવેલી કસોટીમાંથી કેટલી સરસ રીતે પાર ઉતારે છે તેનો કેટલોક અંદાજ આવે.

ઈ.સ.૨૦૦૬ની શરૂઆતમાં જ્યારે મારા જમણા ખભાના દુઃખાવાની માત્રા ઘણી વધી ગઈ ત્યારે અમે એક્યુપંકચરની સારવાર ડો. જી.એન. શીવરામ પાસે લેવાનું નક્કી કર્યું. કેમકે પૂર્વકાળમાં (ઈ.સ.૧૯૮૭માં) તેઓ મને કમરની સારવાર આપવામાં ખૂબ જ સફળ થયા હતા. તેમણે ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૬માં એક મહિનો સારવાર આપી. છતાં મારાં દુઃખાવામાં જરાપણ સુધારો નોંધાયો નહિ. (મારી પ્રાર્થના તથા વિનંતિ મનોમન ચાલુ જ હતાં, પણ દર્દ શમતું ન હતું.) ત્યારે તેમણે જમણા ખભાનો એમ. આર. આઈ. કરાવવાનું સૂચન કર્યું. જો કે ખભાના એક્સ-રે ત્રણચાર વખત લીધા હતા, પણ તેમાંથી દુઃખાવા માટેનું કોઈ સ્પષ્ટ કારણ પકડાયું ન હતું. તેથી બાહ્ય ઉપચારો કર્યા કરતા હતા. લખાણાદિનું કાર્ય વ્યવસ્થિત રીતે શ્રી પ્રભુની આજ્ઞા પ્રમાણે થયા કરતું હતું.

ઈ.સ.૨૦૦૬ના માર્ચ મહિનામાં જમણા ખભાનું એમ.આર.આઈ કરાવ્યું, ત્યારે ખ્યાલ આવ્યો કે જમણા ખભાનાં સઘળાં મસલ્સ ગળીને સાવ તાણાવાણા જેવા થઈ ગયા હતા; અને તેનાં કારણે આ દુઃખાવો રહેતો હતો. આ બાબત વિશેષ જરૂરી તપાસ આદિ કર્યા પછી આ વર્ષના મે માસની પાંચમી તારીખે ખભાનું ઓપરેશન કરવાનું નક્કી થયું. ત્યારથી આવેલા અશુભ ઉદય માટે પ્રાર્થના

તથા ક્ષમાપના વિશેષ કરવા લાગી. અને આવેલું કર્મ કેવું જોરદાર અને ભયંકર છે તેનો કેટલોક લક્ષ મને શ્રી પ્રભુ તરફથી કરાવવામાં આવ્યો. પરંતુ શ્રદ્ધાનાં જોરને લીધે જરા પણ હિંમત હાર્યા વિના અડગ હાથે જેમ બને તેમ વિશેષતાએ આ કર્મને પ્રદેશોદયથી વેદીને નિર્જરાવવાનો નિર્ણય કર્યો, આ શ્રદ્ધાના બળથી, આ કાળમાં પણ પૂર્વે કરેલાં આધ્યાત્મિક ટાંચણને વ્યવસ્થિત રીતે લખવાનું કાર્ય દુઃખતા હાથ સાથે નિયમિતપણે થયા કરતું હતું. રોજનાં પાંચ પાનાં લખાતાં જતાં હતાં. એ બાબતમાં શ્રી પ્રભુની કોઈ અજબગજબની કૃપા અનુભવાતી હતી.

ચોથી મેએ સવારે હું બોમ્બે હોસ્પિટલમાં દાખલ થઈ. જરૂરી લોહીની તપાસ, x-ray, કાર્ડિયોગ્રામ વગેરે લેવામાં આખો દિવસ પસાર થઈ ગયો. પાંચમી તારીખે સવારના સાડા આઠે ડો. પરાગ મુનશી ઓપરેશન શરૂ કરવાના હતા. ચોથીનો આખો દિવસ અને રાત મેં ક્ષમાપના તથા પ્રાર્થના કરવામાં જ ગાળ્યો હતો. આખી રાત ધર્મધ્યાનમાં પસાર થઈ હોવાથી પ્રભુકૃપાથી સવારના સારી તાજગી અનુભવાતી હતી. ખેદ કે ચિંતાનું તો નામનિશાન પણ ન હતું. પ્રભુ જે કરશે તે સારું જ હશે એવી દૃઢ શ્રદ્ધા મારા મનમાં વર્તતી હતી.

સવારના છથી આઠના ગાળામાં મારાં મનમાં જીવ સમસ્ત માટે ક્ષમાભાવ અને કલ્યાણભાવ વિશેષતાએ વર્તતા હતા. શ્રી પ્રભુને અહીં જણાવું છું તે પ્રકારની પ્રાર્થના લગભગ થયા કરતી હતી,

“અહો! પરમકૃપાળુ શ્રી રાજપ્રભુ તથા સર્વ પંચપરમેષ્ટિ ભગવંતને મારા કોટિ કોટિ નમસ્કાર હોજો. અહો! કૃપાળુ ભગવંત! સંસાર ભજવાના આરંભકાળથી તમોએ મારા પર અનંતાનંત ઉપકારો કર્યા છે, અને છતાં નગુણા બની, ઉપકાર ઓળવી મેં આપની અશાતના અનેક વખત કરી છે. કરેલા આ સર્વ દોષો માટે ખૂબ ખૂબ પશ્ચાત્તાપ કરી આપની ક્ષમા માગું છું, સાથે સાથે આ જગતનાં જે જીવોને મેં અયોગ્ય રીતે દુભવ્યાં છે, તે સર્વને આપની સાક્ષીએ ખમાવું છું, અને તેઓ સહુ પ્રતિ મારો મૈત્રીભર્યો હાથ

લંબાવું છું. પ્રભુ! મારા પર એક વિશેષ ઉપકાર કરી તેઓને મારા મિત્ર થવા પ્રેરણા આપશો. જેથી જગતનાં તમામ જીવો સાથેનો મારો વેરભાવ સદ્ય નિવૃત્ત થાય.”

“હે પ્રભુ! મારે આજે મોટા ઓપરેશનમાંથી પસાર થવાનું છે, મને તો દૃઢ વિશ્વાસ છે કે તમે મારું પલેપલ ધ્યાન રાખવાના જ છો, તેમ છતાં હું આપને વિનંતિ કરું છું કે, પ્રભુ! તમે જ ડોક્ટરનાં, સ્ટાફનાં, હૃદયમાં વસી ઓપરેશનનું કાર્ય સફળ કરાવજો. તમે સર્વ શસ્ત્રક્રિયા માટે ડોક્ટર આદિને દોરતા રહેજો. જેથી મને ઓપરેશન પહેલાં, દરમ્યાન કે પછીના કાળમાં કોઈની પણ સાથે અશુભના ઉદયો આવે નહિ. સહુ સાથેના મૈત્રીભર્યા ઉદયો ચાલુ રહે. સાથે સાથે જે કોઈ દવા, ઈજેક્શન આદિ આપવામાં આવે તેનાં જીવાણુઓ સાથે એવી મિત્રતા રખાવજો કે મને રીએક્શનની કઠિનાઈ ભોગવવી પડે નહિ. જે જીવો મારા શરીરમાં ઉત્પાત કરી મને દુઃખ આપે છે તે સહુને પણ ખૂબ વિનયભાવથી ખમાવું છું, તેઓ મારા મિત્ર બની મારા શરીરમાંથી વિદાય લે એવી કૃપા કરજો. હે પ્રભુ! તમે સર્વજ્ઞ છો. કૃપા કરી આ સહુ જીવોને શરણ આપી તારજો એ મારી આજની હૃદયપૂર્વકની પ્રાર્થના છે...”

આ રીતે જે જે ભાવો મારા હૃદયમાં આવતા ગયા તે તે ભાવો પ્રાર્થના કે ક્ષમાપના રૂપે હું પ્રભુ સમક્ષ વ્યક્ત કરતી ગઈ. પરિણામે મારું મન પ્રભુએ કરેલા ઉપકારની સ્મૃતિ તથા સહુ માટેના કલ્યાણભાવથી તરબોળ થતું ગયું. સવારના આઠ વાગે મને રૂમમાંથી ઓપરેશન થિયેટરમાં લઈ ગયા. ડોક્ટર શ્રી પરાગ મુનશીના કહેવા પ્રમાણે ઓપરેશન લગભગ બે કલાક ચાલવાનું હતું. હું ખૂબ શાંત હતી. કોઈ પણ જાતનો ઉચાટ મારાં મનમાં હતો નહિ. તેથી થિયેટરમાં જતાં જ હું ધ્યાનમાં ચાલી ગઈ. મને ખબર જ ન પડી કે ક્યારે મને એનેસથેસિયા આપ્યું, ક્યારે ઓપરેશન શરૂ કર્યું, અને ક્યારે પૂરું થયું. બપોરે બે

વાગ્યા પછી મને રૂમમાં લાવવામાં આવી, તે પછી હું શુદ્ધિમાં આવી. હું શુદ્ધિમાં આવી ત્યારે મારો અનુભવ હતો કે મારાં મનમાં એકધારું પ્રભુની આજ્ઞામાં રહેવા માટેનું સ્મરણ ચાલતું હતું. સાથે સાથે નમસ્કારમંત્ર પણ બોલાતો જતો હતો. મારું મન ઘણું ઘણું શાંત હતું. સાંજે મને જણાવવામાં આવ્યું કે સવારે તો બધાના જીવ ઘણાં ઉચક થઈ ગયા હતાં, કેમકે ઓપરેશન થિયેટરમાં ધાર્યા કરતાં ઘણો વધારે સમય પસાર થઈ ગયો હતો. આમ થવાનું કારણ તો અમને થોડા દિવસો પછીથી ડોક્ટર મુનશી પાસેથી જ જાણવા મળ્યું હતું.

ઓપરેશનના પહેલા દિવસે હાથનો દુઃખાવો સારા પ્રમાણમાં હતો; પરંતુ હું સ્મરણમાં વિશેષ રહી હોવાથી, તેની અસર મારા મન ઉપર ખાસ વર્તતી ન હતી. રાત્રે આઠ વાગે નર્સ મને પેઈન કિલરનું ઈજેક્શન આપવા આવી. મોઢેથી તો કંઈ જ લેવાનું ન હતું. દવા, સેલાઈન આદિ I.V. થી ચડાવવામાં આવતા હતા. તે વખતે પ્રભુ તરફથી મને સમજ મળી કે મારે આ ઈજેક્શન લેવાનું નથી. એટલે મેં નર્સને ઈજેક્શન ન આપવા માટે વિનંતિ કરી. નર્સ માની ગઈ, ઈજેક્શન પાછું લઈ ગઈ. રાતના મારી પાસે મારી પુત્રવધુ અમી અને બહેનશ્રી નલીનીબહેન રહેવાના હતા. તેઓ બંનેને શાંતિથી સૂઈ જવા જણાવી, હું દુઃખતા ખત્મા સાથે સ્મરણમાં લીન થઈ ગઈ. દર્દશામક ઈજેક્શન લીધું ન હોવા છતાં પ્રભુકૃપાથી ત્વરાથી ધ્યાનમાં લીન થઈ ગઈ.

તે રાત્રે સાડાત્રણે હું જાગી ત્યારે ખત્મામાં અસહ્ય દુઃખાવો હતો. પણ મનમાં અદ્ભુત શાંતિ વર્તતી હતી; ખૂબ જ સ્વસ્થતા હતી. કોઈ ત્રાહિતની વેદના જોતા હોઈએ એવા નિર્લેપભાવથી દર્દ અનુભવતી હતી. એવામાં મારી નજર સામે મને ખત્માનો અંદરનો ભાગ ખુલ્લો દેખાયો. જરા જરા વારે મને ખ્યાલ આવતો હતો કે હવે આ જગ્યાએ સખત સાણકો આવશે; અને બીજી જ સેકંડે મને એ જગ્યાએ ભયંકર દુઃખાવો અનુભવાતો હતો. આમ શસ્ત્રક્રિયા કરેલા ખત્માના અંદરના ભાગમાં જ્યાં દુઃખાવો થવાનો હોય તે જગ્યા એક

પછી એક લોહી માંસ સાથે દેખાતી ગઈ. તે જગ્યાએ દુઃખાવો અનુભવાય અને બીજી જ ક્ષણે બીજો ભાગ ઊંચો થઈ સમજાવે કે હવે અહીં દુઃખાવો થવાનો છે. આમ સવારના છ વાગ્યા સુધી ચાલ્યું. પ્રભુકૃપાથી અશુભ કર્મની ઘણી ઘણી નિર્જરા થઈ, અને નવાં કર્મોની વૃદ્ધિ અલ્પતાવાળી હતી. છ વાગે પ્રભુની સંમતિ આવતાં નર્સને બોલાવી સવારનું પેઈન કિલરનું ઈજેક્શન લીધું. થોડા સમયમાં વેદના ઓછી થવા લાગી. આકરો દુઃખાવો પણ શાંત પરિણામથી પસાર કરી શકાય છે, અને કર્મની બળવાન નિર્જરા પણ કરી શકાય છે, જો પ્રભુની આજ્ઞામાં રહી તેમનો સાથ માગીએ તો; એ અનુભવ મને અતિ સ્પષ્ટતા સાથે મળ્યો. અનુભવ આપવા માટે મેં પ્રભુનો ખૂબ ખૂબ ઉપકાર માન્યો હતો. અને તેમની આજ્ઞામાં સદાય રાખવા માટેની જોરદાર પ્રાર્થના મારા મનમાં થયા કરતી હતી.

આ પ્રકારે પ્રભુની સહાય મળતી હોવાથી, મને ખૂબ જ શાંતિ પ્રવર્તતી હતી, અને વેદનાને બદલે પ્રભુનાં સાનિધ્યમાં રહેવાથી અનુભવાતી આત્માના આનંદની અનુભૂતિ અગ્રસ્થાને રહી હતી. બીજા દિવસે સવારે ડો. પરાગ મુનશી મને તપાસવા આવ્યા ત્યારે કહે કે, “તમારું ઓપરેશન થયું ન હોય એવી પ્રસન્નતા તમારા મોઢા પર દેખાય છે.” ત્યારે મને થયું કે મારા પર પ્રભુની આ કેવી અદ્ભુત કૃપા છે કે ઓપરેશનના અસહ્ય દર્દને બદલે મને આત્માની શાંતિ અનુભવાય છે! ડોક્ટરે પહેલા જ દિવસથી હાથની કસરત ચાલુ કરવાનું જણાવ્યું અને તે પ્રમાણે ફીઝીઓથેરેપિસ્ટ ડોક્ટર કસરત કરાવવા આવ્યા.

ડો. ‘શોભા અત્રે’ કસરત કરાવવા આવ્યા, ત્યારે હાથ એક તસુ જેટલો પણ હલી શકતો ન હતો. મહાકષ્ટથી હાથના હલનચલનની થોડી ક્રિયા કરી, પરંતુ ધોળા દિવસે તારા દેખાઈ ગયા; તેમ છતાં મનની શાંતિ યથાવત્ પ્રવર્તતી હતી તેનું ખૂબ આશ્ચર્ય વેદાતું હતું. દેહ અને આત્મા કેવી રીતે છૂટા પડી શકે છે, તેનું સભાનપણું વેદાતું હતું. છેલ્લા કેટલાક દિવસથી થતી બળવાન પ્રાર્થનાનું આ

ફળ છે, એ અનુભવ અલૌકિક હતો. આ દિવસ પણ સ્મરણ, પ્રાર્થના તેમજ ક્ષમાપના કરવામાં પસાર કર્યો. ત્રીજા દિવસથી પેઈન કિલર લીધા પછી દુઃખાવામાં થોડી રાહત અનુભવાતી હતી; એથી કસરત કરવામાં પણ મુશ્કેલીની માત્રા ઘટતી જતી હતી. આ રીતે હોસ્પિટલના પાંચ દિવસ મેં પસાર કર્યા. આ દિવસોમાં ચિ. સચીન તથા નેહલ મારી પાસે રોજ દોઢથી બે કલાક ભક્તિ કરતા હતા. જે દરમ્યાન શાંત થવું, ધ્યાનમાં જવું મારા માટે અતિ સુલભ થઈ ગયું હતું. અને પ્રાર્થના આદિના સાથથી અંતરાય કર્મ, મોહનીય કર્મ તથા અશાતા વેદનીય કર્મ નિર્જરાવવા ઘણા સહેલાં લાગતાં હતાં. તેમાં મને શ્રી પ્રભુના ખૂબ ખૂબ ઉપકાર તથા આશીર્વાદ વેદાતા હતા.

પાંચ દિવસ પછી હું ઘરે આવી. હાથનો દુઃખાવો ઘણો સખત લાગતો હતો. વળી રોજ કસરત કરવા તથા હાથનું ડ્રેસીંગ કરાવવા બોમ્બે હોસ્પિટલ જવાનું થતું હતું. તેમ કરવામાં મને બધાંનો ખૂબ સાથ મળતો હતો જેથી મનની શાંતિ જાળવવી ઘણી ઘણી સુલભ લાગતી હતી. પ્રાર્થના, ક્ષમાપના તથા સ્મરણ કરવામાં દિવસ અતિ સહજતાથી તથા સુલભતાથી પસાર થઈ જતો હતો. વળી, રોજ રાતના નવથી દશ ચિ. સચીન તથા નેહલ ઓફિસમાંથી આવ્યા પછી મારી પાસે નિયમિતપણે ભક્તિ કરતા હતા. આવી ભક્તિ તેમણે એકધારી પાંચ-છ મહિના કરી. ભાવથી થતી ભક્તિના પ્રભાવથી મારાં મનની શાંતિ ખૂબ વધી જતી. અમુક સમય તો ધ્યાનની અનુભૂતિમાં જ પસાર થઈ જતો અને રાત્રિ પરમ શાંતિથી પસાર થઈ જતી હતી. એ કાળમાં હાથનો દુઃખાવો ક્યાંય આડખિલી કરી શકતો ન હતો. બાર દિવસ પછી ખભાના ટાંકા ખોલ્યા, અને પછીથી હાથનું ડ્રેસીંગ ઘરે કરવાનું ડોક્ટરે જણાવ્યું. ચિ. અમી એ કરતી હતી. સાથે સાથે હાથ તો ચાલતો ન હતો એટલે નવડાવવું, કપડાં પહેરાવવાં, માથું ઓળવું, વગેરે કામ અમી ખૂબ પ્રેમથી કરતી હતી. જે સુવિધા મને ખૂબ શાતાકારી અનુભવાતી હતી.

ટાંકા કાઢયા પછી એક મહિને જ્યારે હું ડોક્ટરને બતાવવા ગઈ, ત્યારે મારા મનમાં ઘૂંટાતો પ્રશ્ન મેં ડોક્ટરને પૂછ્યો. મેં તેમને સ્વાભાવિક રીતે જ પૂછ્યું કે ઓપરેશન આટલો લાંબો ગાળો ચાલવાનું કારણ શું હતું? તેમણે મને જણાવ્યું કે તમારા ખભાનાં મસલ્સમાં એટલી બધી ખરાબી હતી કે એકીસાથે બધું કામ થઈ શકશે નહિ એમ મને લાગતું હતું. તેથી મેં બે ભાગમાં ઓપરેશન કરવા વિચાર્યું હતું. તેથી મેં ઓપરેશનનો કાળ નાનો જણાવ્યો હતો. પરંતુ જ્યારે ઓપરેશનનું કાર્ય અડધું પૂરું થયું ત્યારે મને સમજાયું કે તમારાં બી.પી., પલ્સ, આદિ એટલાં બધાં સહજ હતાં કે તમારું શરીર ઓપરેશનનો વિશેષ ભાર જરૂર ખમી જશે. આથી એક જ વખતમાં બધું સાંધવાનું કાર્ય કરી લેવા મેં નક્કી કર્યું. પરિણામે ઓપરેશનનો સમય બમણો થઈ ગયો હતો. પરંતુ તમારે ઓપરેશનનાં દુઃખમાંથી બે વખત પસાર થવાનું મટી ગયું. આ જાણીને મને શ્રીપ્રભુની અવર્ણનીય કૃપાનો ખ્યાલ આવ્યો અને આભારભાવથી મસ્તક ઝૂકી ગયું.

ઓપરેશન પછી થોડો વખત મારાથી લખવાનું બની શકશે નહિ એમ લક્ષ હતો. તેથી કેટલાંક વધારે પાનાં મે આગોતરા લખી લીધાં હતાં. લગભગ દોઢ મહિના સુધી મારાથી લખવાનું બની શક્યું નહિ, પણ પછીથી દુઃખતા હાથેથી લખવાનું શરૂ કર્યું; અને થોડા જ દિવસમાં રોજના પાંચ પાનાં લખવાનાં શરૂ થઈ ગયા. થોડા વખતમાં પાનાનાં ગણતરીની ખોટ પૂરી થઈ ગઈ; અને રોજનાં પાંચ પાનાંનો હિસાબ પૂરો થયો. આ અનુભવથી આપને લક્ષ આવ્યો હશે કે મારા પર પ્રભુની કૃપા કેવી અદ્ભુત રીતે વરસતી હતી. ઓપરેશન પછી લગભગ બે મહિનામાં જ મારો જમણો હાથ પૂર્વવત્ કામ કરતો થયો હતો, પરંતુ પ્રત્યેક હલનચલનની ક્રિયામાં સારો એવો દુઃખાવો થતો હતો. આ દુઃખાવો ઓછો કરવા ખભામાં ઈજેકશનો ડોક્ટરે આપ્યા હતા પણ તેમના કહેવા પ્રમાણે દુઃખાવો મટવા માટે લાંબા સમય સુધી મારે ધીરજ રાખવાની હતી. આ સમયગાળા દરમ્યાન કસરત કરવાની, ગુરુવારનું વાંચન કરવાની, શુક્રવારે સમૂહમાં સામાયિક કરવાની

વગેરે પ્રવૃત્તિ ચાલુ હતી. આમ કરતાં કરતાં છએક માસ પસાર થયા પછીથી દુઃખાવામાં સારી રાહત જણાવા લાગી. ત્યાં સુધી મારે જમણા હાથને થેલીમાં જ (sling માં) બહાર જતી વખતે રાખવો પડતો હતો; અને તેને ઈજા ન થાય તે માટે સરખું ધ્યાન આપવું પડતું હતું.

આ પરિસ્થિતિમાં સપ્ટેમ્બર ૨૦૦૬માં મારે અમેરિકા જવાનું થયું, કેમકે ચિ.પ્રકાશ તથા અમી આ વર્ષના જુલાઈ માસમાં ઓફિસના કામે દોઢ વર્ષ માટે અમેરિકા ગયા હતા. ઓક્ટોબર માસમાં હું પાછી ભારત આવી. અમેરિકામાં લખવાનું કાર્ય ચાલું હતું. ‘શ્રી કેવળીપ્રભુનો સાથ’ ભાગ-૧ની તૈયારી ચાલતી હતી. ઈ.સ.૨૦૦૭ના વર્ષમાં પણ લખાણ નિયમિતપણે થયા કરતું હતું. તેની વિગત ઉપસંહારમાં જણાવેલી છે.

ઈ.સ.૨૦૦૭ના એપ્રિલ માસમાં મારે ફરીથી અમેરિકા જવાનું થયું. અને જુલાઈના અંતમાં હું પાછી ભારત આવી. અમેરિકામાં લખાણાદિ કાર્ય પૂર્વવત્ થયા કરતું હતું. આ વર્ષનાં પર્યુષણમાં ‘શ્રી કેવળીપ્રભુનો સાથ’નો પહેલો ભાગ પ્રગટ થયો અને બીજા ભાગની તૈયારી જોરશોરથી શરૂ કરી. એ અરસામાં ખ્યાલ આવ્યો કે મારા બંને આંખોના મોતિયા તૈયાર થઈ ગયા હતા. અને તે કઢાવવાની જરૂરત હતી. ઈ.સ.૨૦૦૭ની ૨૪ સપ્ટેમ્બરે મારી ડાબી આંખના મોતિયાનું ઓપરેશન થયું. આ વખતે એક મહિનાનાં પાનાંઓ મેં આગોતરા લખી લીધાં હતાં. આ ઓપરેશન કર્યા પછી મુશ્કેલી એવી થઈ કે આંખમાં નાખેલી દવાનું જોરદાર રીએક્શન આવ્યું. ડાબી આંખના કોર્નિયામાં ઘણી કળચલી પડી ગઈ અને દેખાવાનું લગભગ નહિવત્ થઈ ગયું. આંખના સર્જન ડો. કુલીન કોઠારીએ શક્ય તેટલી મહેનત કરી પણ ધાર્યું પરિણામ આવતું ન હતું. આંખની સુધારણા માટે ટ્રીટમેન્ટ પૂર જોશમાં થતી હોવા છતાં ખાસ કોઈ ફાયદો જણાતો ન હતો. વધારામાં આંખની સુધારણા માટે મારે જે ટીપાંઓ નાંખવાનાં હતાં તેની આડઅસર રૂપે ગળું ખૂબ ખરાબ રહેતું હતું. અને સારા પ્રમાણમાં ઉધરસ

આવ્યા કરતી હતી. તેનાં કારણે પાંસળાં પણ દુઃખ્યા કરતા હતા. આમ આ કાળમાં શારીરિક તકલીફોનો ઉપદ્રવ મોટા પ્રમાણમાં હતો. તેમ છતાં શ્રી પ્રભુની અસીમ કૃપાથી આત્મપ્રવૃત્તિ થયા કરતી હતી, પ્રભુસ્મરણ, ક્ષમાપના, પ્રાર્થનાના સથવારાથી અને કામ કરતી જમણી આંખની સહાયથી, ‘શ્રી કેવળીપ્રભુનો સાથ’ ગ્રંથનું લખાણ થયા કરતું હતું, ગુરુવારનું વાંચન થતું હતું, શુક્રવારની સામાયિક પણ નિયમિત રીતે થતી હતી, વગેરે. તે બધાંની શુભ અસરથી મારું મન ખૂબ જ શાંત તથા સ્વસ્થ રહેતું હતું. આંખની તકલીફ થવા માટે મારાં જ પૂર્વ કર્મ જવાબદાર છે તેનું દૃઢત્વ હોવાથી ડોક્ટર આદિ કોઈનો પણ દોષ મનમાં અંશ માત્ર આવ્યો ન હતો, તે પ્રભુની અસીમ કૃપાનું જ પરિણામ હતું, તેમ હું માનું છું. આ લાભને કારણે દિવસનો લગભગ બધો જ કાળ આત્મારાધનમાં પસાર થતો હતો. તેથી રોજેરોજ કંઈક ને કંઈક નવી જાણકારી આત્મા સંબંધી આવતી જતી હતી, અને તેમાં જ મારું ચિત્ત પરોવાયેલું રહેતું હતું. તેથી જોરદાર શારીરિક અશાતાના ઉદયમાં પણ આત્મશાંતિ વધતી જતી હતી. આ શાંતિને ચિ. નેહલ તથા સચીન દ્વારા રોજ રાતના થતી ભક્તિથી ખૂબ સથવારો તથા પુષ્ટિ મળતાં હતાં.

ઓક્ટોબર મહિના સુધી મારી આંખની દૃષ્ટિમાં સુધારો જણાતો ન હોવાથી, આપોઆપ મારા મનમાં શ્રી પ્રભુને પ્રાર્થના થવા લાગી કે “પ્રભુજી! મેં પૂર્વમાં કોઈ એવી મોટી ભૂલ કરી છે કે જેનાં ફળ રૂપે આંખની આટલી મોટી તકલીફ આવી છે, અને આપે સોંપેલા ‘શ્રી કેવળીપ્રભુનો સાથ’નું લખાણ જોખમાઈ જાય એવું લાગે છે. આપની આજ્ઞા અનુસાર કોઈ પણ સ્થિતિમાં આ કાર્ય અટકાવવાનું નથી, છતાં બાહ્ય સંજોગો તો આવા દેખાય છે. હે પિતા! પૂર્વે કરેલા આ બધા જ દોષોની ખૂબ પશ્ચાત્તાપ કરી ક્ષમા માગું છું. મારું આ કર્મ પુરુષાર્થ કરાવી જેમ બને તેમ જલદીથી નિવૃત્ત કરાવો. કૃપા કરી મારી આંખ સુધારો, નહિતર આ મોટું કાર્ય હું કઈ રીતે સફળ કરી શકીશ? પ્રભુ! કૃપા કરો.

આંખને સુધારો. મારી આંખ ક્યારે સુધારશો?” વારંવાર થતી આવી વિનંતિના જવાબરૂપે મને આવતું હતું કે ‘બીજા ઓપરેશન પછી.’ આથી મને લાગતું કે આ આંખમાં ફરીથી ઓપરેશન કરવું પડશે પણ કંઈ વિશેષ સમજાતું ન હતું. આમ કરતાં ઈ.સ.૨૦૦૭નો ડીસેમ્બર મહિનો આવ્યો. ડો. કુલીન કોઠારીને આંખ બતાવવા ગઈ.

ડોક્ટરે આંખ તપાસીને જણાવ્યું કે તમારી પહેલી આંખમાં (ડાબી આંખમાં) જોઈએ તેવો સુધારો નથી, પણ તમારી બીજી (જમણી) આંખનો મોતિયો એકદમ તૈયાર થઈ ગયો છે, તાત્કાલિક ઓપરેશન કરાવવાની જરૂર છે. મેં તેમને પૂછ્યું કે પહેલાં તમે તો મને જણાવ્યું હતું કે બીજી આંખને એક વર્ષ સુધી અડવું જ નથી. તેનું કેમ? તેમણે જવાબ આપ્યો કે હવે જો જમણી આંખનું ઓપરેશન કરવામાં ન આવે તો લેન્સ તૂટી જવાની સંભાવના છે. માટે જેમ બને તેમ જલદી કરવું.

મેં ડોક્ટર કુલીન કોઠારી પાસે જ બીજી આંખનું ઓપરેશન કરાવવાનું નક્કી કર્યું. આંખમાં કોઈ જાતની તકલીફ ન થાય તે માટે શ્રી પ્રભુને અંતઃકરણથી ખૂબ પ્રાર્થના કરતી હતી. અને કરેલાં પાપકર્મની ખૂબ પશ્ચાત્તાપ સાથે ક્ષમા માગતી હતી. ૩જી જાન્યુઆરી ૨૦૦૮ના દિવસે તેમણે પૂરતી કાળજી અને પૂર્વ તૈયારી સાથે મારી જમણી આંખનું ઓપરેશન કર્યું. પ્રભુ કૃપાથી ઓપરેશન પછી એ આંખમાં કોઈ મુશ્કેલી થઈ નહિ, એટલું જ નહિ પણ આ ઓપરેશન પછીના બીજા જ દિવસથી ડાબી આંખમાં સુધારો જણાવા લાગ્યો. મેં ખૂબ જ આશ્ચર્ય સાથે અનુભવ કર્યો કે પછીના દોઢ મહિનામાં બંને આંખોનું તેજ સરસ રીતે આવી ગયું. મને ઓછા નંબરે સાત લાઈનની દ્રષ્ટિ મળી હતી. બંને આંખો પૂર્વવત્ તેજસ્વી બની ગઈ હતી. પ્રભુનું વચન હતું, “બીજાં ઓપરેશન પછી”નો સાચો અર્થ હવે મને સમજાયો. મેં પ્રભુનો ખૂબ ખૂબ ઉપકાર માન્યો. અને ક્યારેય પ્રભુને અને પ્રભુના ઉપકારને ભૂલવા નહિ એવી મનોમન પ્રતિજ્ઞા કરી.

બંને આંખો સારી થઈ ગઈ તે પછીથી આંખ તપાસતી વખતે ડો. કોઠારીએ મને જણાવ્યું હતું કે, “બહેન, ખરેખર કહું તો તમારી ડાબી આંખ આટલી સુધરશે એવી કોઈ આશા મને ન હતી; પણ પ્રભુની કૃપાથી આવી સિદ્ધિ તમને મળી છે.”

જેમાં અનેક પ્રકારે મુશ્કેલીઓ અનુભવવી પડતી હતી એવા કસોટીના કાળમાં પણ પ્રભુની આજ્ઞાથી જે ગ્રંથનું લખાણ થતું હતું, તેના પ્રભાવથી અને પ્રભુની અસીમ કૃપાથી મારાં શાંતિ તથા સ્વસ્થતા યથાવત્ જળવાઈ રહ્યાં હતાં. પ્રભુની કૃપાને કારણે આવો કસોટીનો કાળ પણ આરાધનનો કાળ બની રહ્યો હતો. આવો જ અનન્ય અનુભવ મને ‘શ્રીમદ્ની જીવનસિદ્ધિ’ લખતી વખતે પણ થતો હતો. શારીરિક તેમજ સામાજિક રીતે ખૂબ વિપરીત સંજોગોમાં પણ જીવનસિદ્ધિનું લખાણ કરવામાં સહજતાએ આત્મશાંતિ અને આત્માનંદ વેદાતાં હતાં. તે વખતે લગભગ રોજના બારથી ચૌદ કલાક આરાધન થતું હતું. એ જ અનુભવનું પુનરાવર્તન ‘શ્રી કેવળીપ્રભુનો સાથ’ના ભાગ ૧ થી ૫ લખતી વખતે થયેલું અનુભવાયું છે. આ સર્વ ઝીણવટભરી રીતે વાચકવર્ગને જણાવવાનો મારો ઉદ્દેશ એ છે કે પ્રભુની આજ્ઞામાં રહી, તેમનાં સાનિધ્યને માણતાં માણતાં આધ્યાત્મિક પ્રવૃત્તિ કરતા જવાથી આત્મોન્નતિ થવા સાથે આધ્યાત્મિક પ્રસન્નતાનું વેદન સહજ થઈ જાય છે, એટલું જ નહિ પણ, વ્યવહારિક વિપરીત સંજોગો આત્માનુભવને બાધા કરી શકતા નથી. આવી અનુભૂતિની જાણકારી મેળવી સહુ મુમુક્ષુ જીવો પોતાનું કર્તાપણું ત્યાગી, પ્રભુની આજ્ઞાએ ચાલવા તેમને બધું સોંપી કાર્ય કરવાની ક્ષમતા પ્રાપ્ત કરી શકે.

પ્રભુની શ્રદ્ધા કરી, તેમને પોતાના ભાવોની સોંપણી કરી કાર્ય કરવાથી જીવને કેવા અને કેટલા લાભ થાય છે, (ઉદા. માનાદિ કષાયોથી બચી જવાય છે, અસંખ્યગણી અશુભકર્મની નિર્જરા થાય છે, શુભ કલ્યાણભાવનો આશ્રવ થાય છે, વિપરીત સંજોગોમાં પણ આત્માનંદ જાળવી શકાય છે. વગેરે વગેરે) તે

ઉપરના સ્વાનુભવના પ્રસંગોમાંથી ફલિત થાય છે. શક્ય છે કે આ બધું વાંચ્યાં પછી આવી શ્રદ્ધાનાં મૂળ ક્યાં રોપાયાં તે જાણવાની જિજ્ઞાસા વાચકને થાય. તે પ્રસંગ પણ નોંધનીય હોવાથી આપને જણાવવાની રજા માગું છું.

ઈ.સ.૧૯૬૦ના એપ્રિલ મહિનામાં હું M.A.ની પરીક્ષાની તૈયારી કરતી હતી. કોલેજ બંધ હોવાથી લગભગ આખો દિવસ વાંચવામાં પસાર થતો હતો. વાંચતાં વાંચતાં બપોરના ઊંઘનાં ઝોકાં ન આવી જાય તે માટે મારાં પૂ. બા તથા બાપુજી ચા પીવા બેસે ત્યારે મને બોલાવે અને અડધો કપ ચા પીવડાવે, મારા પૂ. બાપુજી બપોરના લગભગ ત્રણ વાગે શેરબજારમાંથી આવે અને સાડાત્રણે તેઓ બંને સાથે બેસી, મને બોલાવી ચા પીએ. એક દિવસ બપોરના આ જ રીતે મારાં પૂ. બા તથા બાપુજી ચા બનતી હતી ત્યારે રસોડામાં બેસી વાતો કરતાં હતાં, અને મારે થોડું વાંચવાનું પૂરું કરવાનું હતું તેથી ટેબલ પાસેની ખુરશીમાં બેસી વાંચતી હતી. એટલામાં મે તેઓ બંને વચ્ચેનો નીચે પ્રમાણેનો સંવાદ સાંભળ્યો.

બાપુજી : આ જગતમાં કેટલું બધું દુઃખ છે? વળી, હવે તો છટ્ટો આરો આવશે જ્યારે દુઃખની માત્રા બેહદ વધી ગઈ હશે. એવા કાળમાં આપણી સ્થિતિ શું થશે? માટે આપણે એવું કંઈક કરી લેવું જોઈએ કે જેથી આ આરામાં આ ક્ષેત્રે આપણે જન્મવું જ ન પડે.

બા : તમારી વાત તદ્દન સાચી છે. ખૂબ પ્રયત્નો કરી, આત્મા અહીં જન્મે જ નહિ એવું પુણ્ય બાંધી લેવું જોઈએ.

બાપુજી : આપણે આજથી જ આ કાર્ય શરૂ કરવું જોઈએ.

બા : આપણે જરૂર શરૂ કરીએ.

આ સંવાદ સાંભળતા મને હૃદયમાં ખૂબ જોરદાર આંચકો લાગ્યો. મને થયું કે બા બાપુજી તો ત્વરાથી છૂટી જશે, અને હું તો રહી જઈશ. મારે હવે કરવું શું?

મને એકદમ નવકારમંત્ર અને પ્રભુ સાંભર્યા. મારા મનમાં ત્વરાથી સહજતાએ પ્રાર્થના શરૂ થઈ ગઈ. ‘હે ભગવાન! મારે પણ જલદીથી સંસારથી છૂટી જવું છે. દુષ્કર્મ કાળમાં જન્મવું નથી. મારી ખૂબ ખૂબ સંભાળ રાખો. મને બચાવો. મારે તો એક તમારો જ આધાર છે.’ વગેરે. આ પ્રકારના ભાવો કરતા કરતા નવકારમંત્રનાં રટણ પર ચડી ગઈ. ત્યાં મારાં બાએ ચા પીવા મને બોલાવી. ગઈ તો ખરી, પરંતુ છૂટવાની તાલાવેલી એટલી જબરી હતી કે ચા પીવામાં મને જરા સરખો પણ રસ રહ્યો ન હતો. ચા પીને મારા ટેબલ પર વાંચવા આવી ગઈ. પણ ચિત્ત જરા પણ વાંચવામાં રહેતું ન હતું, તે તો છૂટવાની તાલાવેલીમાં રમતું હતું. એકધારું નવકારનું રટણ અને પ્રાર્થના થયાં કરતાં હતાં. પુસ્તક સામે ખુલ્લું પડ્યું હતું, પણ ભાગ્યે જ બેચાર પંક્તિ વંચાઈ હતી. આમ કરતાં સાંજના સાડાસાત થયા. બાએ જમવા બોલાવી, કમને ગઈ તો ખરી, પણ છૂટવાની લગની એટલી જોરદાર હતી કે ચિત્ત બીજે ક્યાંય રહેતું જ ન હતું. જમ્યા પછી, રાતના નવ તો માંડ વગાડયા. અને કહેવાતું વાંચવાનું બંધ કરી, મને ઊંઘ આવે છે એમ કહી પથારીમાં સૂઈ ગઈ, સૂતાં સૂતાં આખી રાત સ્મરણ તથા પ્રાર્થના ચાલતાં રહ્યાં. ઊંઘનું તો નામનિશાન પણ ન હતું. રાતના એક વખત પણ એવો વિકલ્પ નહોતો આવ્યો કે છૂટાશે નહિ તો શું? પ્રભુ મને છોડાવવાના જ છે એ શ્રદ્ધાન પ્રતિપણે ઘટ્ટ થતું જતું હતું. સવારે સાત વાગે ઊઠી, નાહી, તૈયાર થઈને વાંચવા બેઠી. પણ તેમાં જરાય મન લાગતું ન હતું. પુસ્તક ખુલ્લું પડ્યું હતું. પણ અંદરમાં પ્રાર્થના તથા સ્મરણ અવિરતપણે ચાલુ હતાં. જમવાનું, બપોરની ચા, રાત્રિભોજન આદિ ચંત્રવત્ જ કર્યાં હતાં. તે દિવસે રાત્રે સાડા આઠે હું સૂઈ ગઈ. અને ખૂબ શાંત થઈ ગઈ. તે વખતે શું થયું તેની મને જાણકારી ન હતી.

પરંતુ, લગભગ સાડાદશ આસપાસ મને મધુર ઘંટડી જેવો મીઠો રણકારવાળો ધ્વનિ સંભળાયો, “તારે આત્મા જોવો છે ને? જો આ આત્મા”. આ વચન સાથે મારી છાતીમાંથી એક ખૂબ તેજસ્વી સોનેરીરૂપેરી ગોળો નીકળ્યો, અને મોટો મોટો

થતો થતો મારાથી દૂર જવા લાગ્યો. તે ગોળો જેમ જેમ મોટો થતો ગયો તેમ તેમ વધારે ને વધારે તેજસ્વી થતો ગયો, તે એટલે સુધી કે એ તેજ આપણાથી ખમી પણ ન શકાય. તે ગોળો વીશ ફૂટ દૂરની દિવાલ પર જઈ વિરમી ગયો. આ પ્રમાણે ચાર વખત થયું. અને સાથે સતત ધ્વનિ આવતો હતો કે, “જો આ આત્મા”, “જો આ આત્મા”. આ બધું શુ થાય છે તેની સમજ એ વખતે મને આવી નહિ. પણ પહેલી વખત અનુભવાતા આવા તેજના ગોળા, ધ્વનિ વગેરેનો મને ડર લાગ્યો. એટલે મેં પ્રભુને કહ્યું, “મને તો ડર લાગે છે. મારે આ નથી જોવું. તમે બધું જ ત્વરાથી શમાવી ઘો.” આ વિનંતિ કરતાંની સાથે બધું જ અદૃશ્ય થઈ ગયું. મારું મન અતિશય શાંત થઈ ગયું. આમ થોડીવાર રહ્યા પછી બીજો ધ્વનિ સંભળાયો, “તારે આ સ્મરણ અને રટણ છોડી દેવાનાં નથી. સતત ચાલુ રાખવાનાં છે.”

મેં જણાવ્યું, “મારે તો M.A.ની પરીક્ષા માટે ઘણું બધું વાંચવાનું છે તો આ કઈ રીતે કરી શકીશ?”

“પ્રયત્ન કરીશ તો બંને સાથે થઈ શકશે. બંને જરૂરી છે.”

“પ્રભુ! હું પ્રયત્ન કરીશ.” આમ જણાવી હું સૂઈ ગઈ. રાતનાં સ્મરણાદિ ચાલુ હતાં. સવારે ઊઠી તો સ્મરણ તથા પ્રાર્થના કરતા રહેવાનો આદેશ ફરીથી આવવા લાગ્યો. આ સાંભળતા વાંચતાં વાંચતાં સ્મરણ કરતા રહેવાનો પુરુષાર્થ શરૂ કર્યો. અંતરંગમાં યુધ્ધ ચાલતું હતું, વાંચવું કે માત્ર સ્મરણ કરવું, એ દ્વિધા જોરદાર હતી. તે રાત્રે પણ આ બંને સાથે કેવી રીતે કરવાં તેની વિચારણા પ્રભુ સાથે અડધા પોણા કલાક સુધી ચાલી. સ્મરણાદિમાં વાંચન કરતાં રહેવાનો બોધ જોરદાર હતો. મારાં મનનું અમુક અંશે સમાધાન થયું, અને પછીનાં દિવસથી બંને કાર્યો મેં વારાફરતી કરવા માંડ્યાં. આત્માનુભવનો આનંદ લેતાં લેતાં અભ્યાસની ક્રિયા પણ થવા લાગી. આમ ભવભ્રમણ તોડવાની પરીક્ષામાં

પ્રભુએ મને પાસ કરાવી, સાથે સાથે એમ.એ.ની પરીક્ષા માટે પણ પૂરતું વાંચન કરાવી, તેમાં પણ સફળતા અપાવી હતી.

આ વખતે મને જે છૂટવાની તાલાવેલી લાગી હતી, તેનાં અનુસંધાનમાં મારાથી જે પુરુષાર્થ થયો, તેનાથી ઉત્તમ સફળપણું મને પ્રાપ્ત થયું. મને રોજિંદા જીવનમાં લગભગ એક મહિના સુધી શું કરવું અને શું ન કરવું તેની જાણકારી ધ્વનિથી મળ્યા કરતી હતી. આ અનુભવથી મોક્ષમાર્ગમાં યથાર્થતાએ ચાલવા માટે ક્યા ગુણો કેળવવા જોઈએ અને કેવી પ્રવૃત્તિ કરવી જોઈએ તેનાં બીજ મારામાં રોપાયાં, જે આજ સુધી ફુલતાં ફાલતાં રહ્યાં છે. જેનાં પરિણામે શ્રી પ્રભુની અસીમ કૃપાથી 'શ્રી કેવળીપ્રભુનો સાથ' ગ્રંથના પાંચ ભાગનું સર્જન શક્ય બન્યું છે.

'શ્રી કેવળીપ્રભુનો સાથ' ભાગ પાંચમાનું સર્જન કરવામાં પહેલા ચાર ભાગની જેમ જ શ્રી પંચપરમેષ્ઠિ ભગવંતની સહાય મને ઉત્તમ રીતે પ્રાપ્ત થઈ છે તે આ ભાગ વાંચતા જરૂરથી જણાશે. આથી તેમનો ઉપકાર શબ્દથી માનવો કોઈ પણ રીતે શક્ય જણાતું નથી, તેથી બે હાથ જોડી, મસ્તક નમાવી, પંચાગી નમસ્કાર કરી તેમનો આભાર માનું છું. વળી, ભાવિના લખાણ માટે મને આવો અને ચડતા ક્રમનો સાથ મળતો રહે એવી નમ્ર વિનંતિ શ્રી પ્રભુને હૃદયથી કરું છું. સાથે સાથે તેમના પ્રતિનું મારું આજ્ઞાધીનપણું નિયમિતપણે વૃદ્ધિ પામતું જાય એ જ મારી શ્રી પ્રભુને પ્રાર્થના છે. શ્રી પ્રભુની ઈચ્છાથી અને આજ્ઞાથી, મેં વિચારેલું 'આત્માની સિદ્ધિ'નું પ્રકરણ અહીં સમાવવાનું છોડી દીધું છે. તો વાચકો મને દરગુજર કરશો.

અહીં સુધીનું સર્વ લખાણ કરવામાં મને સીધો તથા આડકતરો સાથ ચિ. નેહલ વોરા, ચિ. પ્રકાશ, અમી, ભા.અજીતભાઈ, નલીનીબેન, શ્રી કિશોરભાઈ, રેણુબહેન આદિ સ્વજનો તરફથી મળતો રહ્યો છે. સાથ આપવા બદલ તેમનો આભાર માનું છું. વળી, આ ગ્રંથના કંપોઝીંગ આદિમાં મને મારી

ભાણેજ ચિ. અમી ઠાકોર તથા અનુરાગ ઠાકોર તરફથી ઉત્તમ સહાય મળી છે. કેટલેક અંશે મારી ભત્રીજી ચિ. સેજલે પણ સાથ આપ્યો છે. તેની સાથે સાથે ગ્રંથને સુંદર છપાઈ તથા બાઈન્ડીંગ દ્વારા આકર્ષક બનાવવામાં મારાં સ્વજન શ્રી અરુણભાઈ તથા સુધાબહેનની મહેનત પણ નોંધનીય છે. આ ઉપરાંત વગર માગ્યે વિવિધ રીતે સહાય કરનાર સર્વ આપ્તજનોને કેમ ભૂલાય! આમ ગ્રંથનાં પ્રકાશનમાં વિવિધ પ્રકારે સહાય કરનારા તમામ બંધુવર્ગને શ્રી પ્રભુ પરમ કૃપા કરી કલ્યાણમાર્ગમાં આત્માર્થે આગળ વધારે એ જ મારી શ્રી પ્રભુને પ્રાર્થના છે.

રચાયેલા આ પાંચે ભાગમાં કેટલીયે જગ્યાએ વાચકને પુનરુક્તિદોષ જોવામાં આવશે, એક જ વિષયના જુદા જુદા મુદ્દા, જુદા જુદા પ્રકરણોમાં ચર્ચાયેલા મળશે, વગેરે જણાતા દોષ માટે ક્ષમા ચાહું છું. પણ પ્રભુની દૃષ્ટિએ એ યોગ્ય લાગ્યું હશે, તેથી તેમ કરવા પ્રેરાઈ છું. પ્રભુકૃપા બળ ઔર છે.

આ ગ્રંથ મોક્ષમાર્ગમાં ત્વરાથી ચાલવા ઉપકારી થાય એ ભાવના સાથે આપના કરકમળમાં મૂકવા ઈચ્છું છું.

ૐ શાંતિ:

મુંબઈ

તા. ૧૬ એપ્રિલ ૨૦૧૧, શનિવાર

ચૈત્ર સુદ ૧૩, ૨૦૬૭ મહાવીર જયંતિ

મોક્ષાભિલાષી

સરયુ રજની મહેતા.

